सर्गः १ तमातिथ्यक्रियाशान्तरथक्षोभपरिश्रमं । पप्रच्छ कुशलं राज्ये राज्याश्रममुनिं मुनिः ॥ ५९ ॥ अथाथर्व्वविदस्तस्य विजितारिपुरःसरः । अर्थ्यामर्थपतिर्व्वाचमाददे वदतां वरः ॥ ६० ॥ उपपन्नं ननु शिवं सप्तस्वङ्गेषु यस्य मे । दैवीनां मानुषीणाञ्च प्रतिहन्ता त्वमापदां ॥ ६१ ॥ तव मन्त्रकृतो मन्त्रैर्दूरात्संयमितारिभिः । प्रत्यादिश्यन्तइव मे दृष्टलक्ष्यभिदः शराः ॥ ६२ ॥

तमिति । वशिष्ठ. राज्ये दिलीपं कुशलं पप्रच्छ किं० तं राज्यमेवाश्रमस्तच्च मुनितुल्यं पु० किं० तं आतिथ्यस्य क्रियया शान्तः रथक्षोभेण परिश्रमो यस्य स तं ॥ ५९ ॥ अथेति । प्रश्नानन्तरं वशिष्ठस्य अथे राजा वाचं उक्तवान् किं तस्य अथर्व्ववेदानां पण्डितस्य किं० सः विशेषेण जिताः शत्रूणां अग्रगामिनोयेन सः पु० किं० धनानां स्वामी पु० किं० वक्तॄणां मध्ये श्रेष्ठः किं वाचं अर्थ्यां अर्थेन युक्तामित्यर्थः ॥ ६० ॥ उपेति । हे गुरो मम राज्यस्य सप्तसु अङ्गेषु कुशलं जातं यतः देवेभ्यआगतानां मनुष्येभ्यआगतानाञ्च विपत्तीनां त्वं नाशकः ॥ ६१ ॥ तवेति । तव उपायैः मम बाणाः प्रत्याख्याप्यन्तइवोत्प्रेक्षते किं० तव संहितायाः कर्त्तुः किं० उपायैः दूरात् निराकृताः शत्रवोयैः तैः किं० बाणाः प्रत्यक्षीभूतस्यैव लक्ष्यस्य नाशकाः ॥ ६२ ॥